

den et Familieoverhoved paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhøre den med Familieoverhovedet samlevende Hustru". Jeg synes, det er fuldkommen ubilligt. Vedkommende Hustru har ikke nogen som helst Ret til at sige til Manden, hvorledes han skal disponere over sine Penge. Manden har Ret til at disponere over dem saaledes, at han ikke kan betale sin Skat. Hustruen lider derved, hun taber sin Valgret, og tiltrods derfor skal hun lide den Tort, at Rettens Haandhævere maaske tage hendes Ejendele, ikke alene dem, Manden har overdraget hende, men ogsaa dem, hun efter god dansk Lovgivning har Ret til at have som Særeje. Det er en meget uheldig Bødestemmelse, og den vil efter min Mening utvivlsomt finde Misbilligelse rundt omkring i Landet.

Jeg har ikke, som det ærede Medlem fra Fuglebjerg sagde, anket over Bestemmelserne om Bøder for dem, som havde opgivet falsk. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg mente, vi skulde blive ved Bødestemmelserne i den gamle Lov, og der er en Bødestemmelse for dem, der opgive falsk. Men i Lovforslaget er der en ny Bødestemmelse ikke for dem, der opgive falsk, men for dem, der ved grov Uagtsomhed opgive forkert. Hvis en Kommunalbestyrelse og vedkommende, der har begaaet en Uagtsomhed, ikke kunne blive enige, bliver Sagen efter sidste Stykke af § 28 at behandle som en Straffesag. Nu vil jeg nok sige, at hvad der er grov Uagtsomhed, kan det altid være vanskeligt at afgøre mellem Ligningskommissionen og en Skatteyder. Hvis han har begaaet noget, Ligningskommissionen kalder for grov Uagtsomhed, vil Ligningskommissionen kunne lægge et utilbørligt Pres paa Skatteyderen, idet den kan sige til ham: Hvis du ikke bliver enig med os, gaa vi til Retten, og saa bliver du trukket for Retten. Det er et Overgreb fra Myndighedernes Side overfor Skatteyderen. Lovgivningsmagten skal ikke alene tage Hensyn til, at det kan blive let og bekvemt for Myndighederne, for dem, der sidde i Bureauerne, at udføre deres Arbejde, men der skal og bør ogsaa tages Hensyn til, at der ikke paalægges Skatteyderne unødvendige Plager, saa at de atter og atter maaske skulle trækkes for Retten i Anledning af, at de have indgivet en Selvangivelse, der ikke er saa nøjagtig, som den burde være.

Laursen: Jeg haaber, at det høje Ting paa dette Tidspunkt ikke vil tage

mig det ilde op, at jeg forbigaar i de faa Bemærkninger, jeg vil gøre, alle de Punkter i Lovforslaget, jeg er enig i, og at jeg altsaa undlader at forøge Forhandlingernes Længde mere end lige højest nødvendigt. Det, jeg vil, er til det Udvalg, der sagtens bliver nedsat, at gøre et Par Smaaenhstillinger angaaende et Par enkelte Punkter af Lovforslaget, som jeg kunde tænke mig trængte til fornyet Overvejelse.

Det første Punkt, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er § 8, hvor der findes den efter min Mening rigtige Bemærkning, at den virkelige Indtægt maa ikke offentliggøres, det er kun den Indtægt, hvoraf der skal svares Skat, der maa offentliggøres. Ligningerne maa selvfølgelig fremlægges et eller andet Sted i Kommunen, for at den paagældende Skatteyder kan se, hvilken Skat han er sat i, men det er almindelig Skik og Brug, at disse Ligninger i meget udstrakt Grad offentliggøres ogsaa i Aviserne. Jeg tror, der for det kommende Udvalg er Anledning til at tage under Overvejelse, om vi ikke skulde se at komme bort derfra af mange forskellige Grunde, som jeg ikke her skal komme dybere ind paa, jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa Sagen.

Dernæst er jeg i det Tilfælde, man somme Tider kan komme i, at man kan være enig med et Menneske i den Slutning, han er kommen til, hvorimod man er ganske uenig med ham i de Forudsætninger, hvorfra han er kommen til denne Slutning. Saadan er det paa et vist Punkt gaaet mig overfor det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), og jeg husker ikke, hvem det var flere, det var vistnok det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). De mente, at det vilde være rigtigt, at Selskabsbeskatningen blev tagen i højere Grad med ind i dette Lovforslag, end den højtærede Minister har gjort, idet han har forbigaaet en Henstilling, som fra Kommissionens Side er rettet til ham. Ogsaa jeg vil henstille til den højtærede Minister og det kommende Udvalg, om de ikke i Fællesskab vilde tage dette Punkt under fornyet Overvejelse. Jeg har vel set den højtærede Minister henvise til, at det hører hjemme under en Aktielovgivning, som rimeligvis snart vil komme. Men der er altid nogen Betænkelighed ved at faa en Sag, som er god, henlagt til en uvis Fremtid, og en uvis Fremtid tror jeg det bliver; for den Aktielovgivning, som vil komme, ser ud til, efter hvad vi foreløbig have set, at være af en ret indviklet Art, hvorfor jeg kunde tænke